

Prvo čitanje: 2Kr 4,8-11.14-16a

Svet je onaj čovjek Božji, neka ostane kod nas.

Čitanje Druge knjige o Kraljevima

Jednoga je dana Elizej prolazio kroz Šunam. A živjela ondje ugledna žena i ona ga pozva k stolu. Odonda, kad god prolazaše onuda, svratio bi se k njoj na jelo. Ona reče svome mužu: »Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek Božji što prolazi ovuda. Načinimo mu sobicu na krovu, stavimo mu ondje postelju, stol, stolicu i svjetiljku: kad dođe k nama, povući će se onamo.«

Jednoga dana dođe on onamo, povuče se u gornju sobu i počinu ondje. Onda upita svoga slugu: »Dakle, što da učinimo za nju?« A on reče: »Eto, nema sina, a muž joj je vremešan.« A on reče: »Pozovi je!« Pozva je, a ona stade kod ulaza. »Dogodine u ovo doba«, reče joj, »zagrlit ćeš sina u naručju.«
Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 89, 2-3.16-19

O ljubavi Gospodnjoj pjevat ću dovijeka, od pokoljenja do pokoljenja usta će moja obznanjivati tvoju vjernost.

Ti reče: »Zauvijeke je sazdana ljubav moja!« U nebu utemelji vjernost svoju.

Blago narodu vičnu svetom klicanju, on hodi u sjaju lica tvogega, Gospodine, u tvom se imenu raduje svagda i tvojom se pravdom ponosi.

Drugo čitanje: Rim 6,3-4.8-11

Krštenjem smo zajedno s njime ukopani, hodimo u novosti života.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo! Koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Pa ako umriješmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime. Znamo doista: Krist, uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! **Riječ Gospodnja.**

Evangelje: Mt 10,37-42**Čitanje sv. Evanđelja po Mateju**

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima: »Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga.

Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proroku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.« **Riječ Gospodnja.**

Draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Promišljanjem o Riječi Božjoj, iz nedjelje u nedjelju, moramo osjetiti barem malo više Njegovu blizinu, pomoć i koliko je Bogu stalo do nas ljudi, vjernika. Božja ljubav se očituje svaki dan, u novom danu, svakodnevnom kruhu, ljudima koje susrećemo, pa i vodi i zraku koju pijemo i udišemo. Samo nezahvalan čovjek uvijek i za sve ima prigovora, odiše nezadovoljstvom čak i odbacivanjem svega oko sebe, pa i Božje blizine. Međutim, oko ovakvog osjećaja, udublivanja u Božju prisutnost, moramo se i sami angažirati. Zato nas ne treba čuditi ako netko pored nas ništa od svega toga ne primjećuje.

Dogodi se da svi gledamo i živimo u jednom istom danu, pa dok je to nekome na sreću, mir i spasenje, drugi srljaju u propast. Tu se najbolje vidi i pokazuje ljudska odgovornost i suradnja s Božjom milošću.

Svet je onaj čovjek Božji, neka ostane kod nas.

Evo već skoro godinu dana dolazim kod Vas, boravim s Vama i trudimo se oko zajedničkog dobra; razumjeti i živjeti Riječ Božju, Ljubav Oca nebeskoga koji nam se objavio u Isusu Kristu. Od početka sam Vam predložio da se molimo za obnovu svega što je potušeno, duhovnih i materijalnih ruševina. Oni koji su to ozbiljno shvatili, ja se nadam da se barem niste razočarali, a još sam više uvjeren kako osjećate uslišanje svojih molitava. Ne mora to uvijek tako biti. Nekada smo tu samo zbog običaja, navike. I to je dobro. No, svakako je najveći uspjeh ako stvarno

doživimo obogaćenje-ispunjenje svoga života u susretu s Gospodinom i njegovom živom Riječju. Ne moramo mi njemu previše dosađivati. Ako mu izrazimo svoju otvorenost, otvorimo svoje srce i dušu, on će se zasigurno i radosno nastaniti u našem životu kako bi nam pomogao.

O ljubavi Gospodnjoj pjevat ću dovijeka.

Svima nam je poznato kako postoje razne vrste ljubavi ili sklonosti prema ovome i onome, pa čak i opasne ljubavi ili još gore, pogrešne. Neke države čak žele i svojim zakonima dati pravo takvim ljubavima.

A mi smo se danas okupili razmišljati i moliti Gospodina da nam pomogne dobro razlikovati dobro od zla, raspoznavati dan i noć i što nam je činiti za vlastito dobro i dobro onih koje nam je Njegova Ljubav povjerila.

Svi smo se rodili od Božje ljubavi i njegovom smo dar, pa se tako trebamo s odgovornošću i zahvalnošću i ponašati. Danas smo došli Božjoj ljubavi pjevati i zahvaljivati i to mora biti naš stav i odluka, ali svakako i naša zahvalnost na tako veliko Božjem povjerenju.

Krštenjem smo zajedno s njime ukopani, hodimo u novosti života.

Mi smo, braćo i sestre, primili mnoge sakramente, neki i većinu od njih: Krštenje, Ispovijed, Sv. pričest, Krizmu, Bolesničko pomazanje, većina i Ženidbu, a poneko i Sveti red.

Ako se pogleda njihovo značenje onda se tek može dobiti pravi dojam koliko je to veliki, neizmerno veliki Božji dar.

Prema današnjoj poslanici novost života već na ovoj zemlji je u krštenju Kristovu. Ta novost je jasna već na zemlji a nastavlja se u vječnosti. Koji su